

17 Νοεμβρίου 2022

Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης, Όταν τον ανέβασε ο Άγγελος στον Παράδεισο!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (1912-2006).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Μιαν άλλη φορά έγινε ο διάλογος που ακολουθεί.

Τον ρώτησε [τον Γέροντα, π. Αμβρόσιο Λάζαρη] η Γερόντισσα [η Γερόντισσα Παρθενία]:

Όταν ήμαστε εδώ, μέσα στην προσευχή, μόλις τελείωσε το Απόδειπνο και πήραμε ευχή, από εκείνη την ώρα ούτε άκουγες ούτε μιλούσες. Λέω: «Γέροντα, γιατί είσαι έτσι; Μήπως σε πονάει το κεφάλι, μήπως σε πονάει το μάτι, μήπως σε πονάει η κοιλιά;» Πού ήσουν εκείνη την ώρα;

- Είχα φύγει. Δεν ήμουν εδώ κάτω, στη γη. Ήλθε ο Άγγελος και με ανέβασε ψηλά. Μέσα στον Ουρανό. Δεν λέγεται, παιδιά, δεν μπορώ να παραστήσω [αυτά που είδα]. Αλλά είναι όλα άυλα εκεί πέρα. Δεν υπάρχει ύλη. Είναι μόνο πνεύματα. Με την ψυχή πήγα, δεν πήγα με το σώμα. Το σώμα ήταν εδώ.

Τα μάτια της ψυχής βλέπανε, είπε ένα πνευματικό του παιδί.

- Όχι. Όχι. Η ψυχή όλη. Αυτό που κινεί το σώμα είναι η ψυχή. Είναι οντότητα, είναι προσωπικότητα η ψυχή. Δεν έχει μάτια μοναχά και φρύδια. «Πάμε» είπε, «έλα

κοντά μου». Και δίνει μια ο Άγγελος, κοντά εγώ. Και ανεβήκαμε, που λες. Και χάνεις το μυαλό σου. Τα λουλούδια είναι κατάλευκα όλα και κατακόκκινα, τα τριαντάφυλλα. Αλλά όχι σαν αυτά εδώ...

Μυρίζουν;

- Και βγάζουν μία ευωδία στον Παράδεισο... δεν λέγεται. Όλος ο Παράδεισος, όπου να σταθείς ευωδιάζει. Μύρα! Σαν να μύριζες εκατομμύρια λίτρα μύρα.

Ανθρώπους είδες;

- Ναι, αλλά εμένα με πήγε να δω, όχι να μιλάω με ανθρώπους.

Από το βιβλίο της Ι. Μ. Δαδίου Παναγία η Γαυριώτισσα, «Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης, Ο πνευματικός της Μονής Δαδίου, Ο επιστήθιος φίλος του αγίου Πορφυρίου», των εκδόσεων Άθως. Κείμενα Μιχάλης Λεβέντης.

<https://bit.ly/3URmzan>